

UN VIATGE AL PASSAT

Fa molt de temps en un poble molt petit situat als Pirineus, i vivia una nena. Aquella nena es deia Xènia i tenia 12 anys, des de petita que ha estat vivint amb els seus avis, només veia als seus pares als caps de setmana i per vacances. Li anaven bé els estudis, la seva assignatura preferida era socials. Tot lo que era antic li semblava espectacular, justament la casa dels seus avis estava plena de coses antigues: gerros, quadros, bustos, claus antigues etc, però la sala de la casa que més li fascinava era la biblioteca que a més a més de llibres hi havia un piano molt antic. Quan entrava a la sala s'asseia a la butaca del seu avi, que el seu costat hi havia una llar de foc, i al tancar els ulls es sentia com si hagués viatjat al passat retrocedint quaranta anys enrere. Els seus avis tenien quaranta anys, el seu pare 12 anys i la seva mare 11 anys. Quan venia la seva avia a buscar-la per anar a sopar, i ella cada dia els explicava tot lo que s'imaginava. Els seus avis els i agradava molt escoltar les seves històries, cada dia una de diferent. A ella li agradava molt que els seus avis l'escoltessin, notava com li transmetien amor, confiança... Ella encara que no estigués amb els seus pares era la nena més afortunada del món. Un dia per la tarda al arribar del col·legi va anar a la biblioteca on també hi havia el piano, de cop i volta entra el seu avi i li ensenya una porta que els condueix a un portal màgic, la Xènia al·lucinava es va quedar boca badada no sen sàvia avenir. Al travessar el portal van viatjar cinquanta anys enrere, era com tot lo que s'imaginava al asseure's a la butaca del seu avi. Havia complert els seus somnis era tot el que volia viatjar al passat i en aquell moment es va fer realitat. Al seu avi també li recordava a la seva època, a ell també li agradava això de tornar al passat per què li portava molts records. Al tornar cap a casa l'avi li va dir a la seva néta que no li digues a ningú. La Xènia estava molt contenta per què havia fet realitat els seus somnis. A

mesura que va anar passant el temps s'anava fent gran cada com més, els seus avis i els seus pares cada vegada estaven més orgullosos d'ella. De gran volia ser arqueòloga, ella va lluitar per lo que volia ser i al final sen va sortir. Tots estaven molt contents, i així va ser com la Xènia va aconseguir tot el0 que es va proposar.